

అందుకనే దాన్ని కత్తుల బోసం అని కూడా అంటారు. దేవయ్య తప్పేట పక్కన పెట్టి, నిండుకుండ నీళ్లు తెచ్చి, పద్య కాళ్ళకు పోసి మొక్కిండు. తర్వాత పిలగాడు కూడా మొక్కిండు.

తప్పేట్లు ఇంటింటికి పోయి బోనాలను పిలుచుకొచ్చి నయి. అన్ని బోనాలు రాగానే, ఆ వాడంతా తిరుగుతూ.. బొడ్రాయి మీదుగా పోషమ్యకాడికి పోతారు. ముందల బైనోండ్లు, తర్వాత తప్పేట్లు, ఆ తర్వాత బోనాలు. ఆ తప్పేట్లు దరువుకు మొగ్గోళ్లు చిందాట ఆడుతుంటే, ఆడోళ్లు పైనిండుతుండ్రు. బొడ్రాయికి నూనె పూసి, పనుపుకుంకుమ పెట్టి, పోషమ్య దగ్గరికి పోయి, గుడి చుట్టూ మూడుసార్లు తిరిగి గుడి లోపలికి పోయిండ్రు. అప్పటికే పట్టే గుడికాడికి వచ్చిండు.

బైనోండ్లు పద్య బోసం తీసుకుని పోషమ్య ముందల వెట్టి మొక్కిండ్రు. పట్టేలోచ్చి కొబ్బరికాయ కొట్టి, కల్లు ఆరపుచ్చి, కూసాని మొక్కిండు. టంకాయ కొట్టి లేస్తుంటే, గుడి పైకప్పు రాయి తలుగబోయింది. ఇంతలో పద్య చూసి చేయి అడ్డుపెట్టింది. పట్టే నెత్తోచ్చి పద్య చేయికి తగిలింది. పద్య నగుమొకంతో..

“నూసుకో పట్టేలా!” అన్నది.

పట్టేలే పైకి లేచి.. ఎవరైనా చూశిండ్రేమోనని అటూ ఇటూ చూసిండు. బైనోండ్లు, పద్య బోసంల బువ్వ తీసి పోషమ్య ముందర పెట్టిండ్రు. ఒకదాని తరువాత ఒకటి పెడుతుండ్రు. పట్టేలే మేక తలకాయ కొట్టే వరకు ఉండి పోయిండు. ఈలోపు దేవయ్య కోడ్డి కొపిచ్చి, పిలగాడికి ఇచ్చిండు.

మొగ్గోళ్లందరూ కోలాటం.. ఆడోళ్లందరూ బొడ్డెమ్మ పిస్తుండ్రు. కాసేపు పద్య కూడా బొడ్డెమ్మ ఆడి, బోసం తీసుకొని పిలగాణ్ణి పిల్చిండు.

“అమ్మా.. నేను కొంచేపు ఉండి వస్తనే..” అని కోసిన కోడ్డి ఇచ్చిండు పిలగాడు.

రెండు కట్టెలు పట్టుకుని, కోలాటం రాకపోయినా కొట్టుకుంటూ తిరుగుతుండు. పద్య తప్పేట, బోసం, కోడ్డి పట్టుకొని దారిపాడుగున దేవయ్య పాట వినకుంట పోతున్నది.

“నడుము సన్నం నాగరికం పిల్లో..”

నీ ముక్కు మొకం నక్కదానమున్నది” అని దేవయ్య పాడుతుండు.

పల్లాయి అయిపోయేలోపు పద్య గుడిశెకొచ్చింది.

బోసం ఇంట్లో పెట్టి, ఓ తట్టు తెచ్చుకొని అండ్ల కోడి బొచ్చు తీస్తున్నది. ఇంతలో గుడిశెలకు పట్టే వచ్చిండు. బయట పనోడు ఉన్నడు.

“పట్టేలా.. ఎంది? ఇయ్యాలటప్పుడు వచ్చిండ్రు!”

“అయ్యా.. అమ్మ సచ్చిపోయిందే!”

అని తదారిన గొంతుతో

చెప్పిండు పిలగాడు.

దేవయ్య వెంటనే గుడిశెవైపు పరిగెత్తిండు.

“పడ్డా..” అంటూ లోపలికి పోయిండు.

భార్య తలను ఒళ్లో పెట్టుకొని కూసున్నడు.

“ఏం లేదు పద్య! ఇండాక పండుగయినాక ఇంటికి పోయి తాగుతున్న.. ఏం మనసున వడ్డలేదు!”

“ఎందుకు? ఏమైంది పట్టేలా!”

“నా చిన్నప్పుట్టింబి ఓ అలవాటుంది. ఏ కులం తక్కువదైన నన్ను తాకితే.. నేను దాన్ని మొత్తం తాకాలి. లేకపోతే నాకు మనసున వట్టుదు!”

“ఏంది పట్టేలా.. పరాష్కాల్లాడుతుండవా!”

“నీతోటి నాకు పరాష్కాలేందే..” అంటూ బలంగా కొట్టిండు.

దాంతో పద్య కిందవడ్డది.

“రామా రామా ఎల్లమ్మకో..”

రాముల పరిషాలెల్లమ్మకో..

పసుపు బండా రెల్లమ్మకో..

యాపాకు నీలెల్లమ్మకో..” అంటూ దేవయ్య

రెండు ఉడ్డులు ఒకతోటి మాగే పాట చెప్పుండు. పద్య బతిమిలాడుతున్నది. చేతులెత్తి మొక్కుతున్నది.. అవి ఆ మ్యగానికి కనిపియ్యలే..

“నల్లరాజా.. నల్లరాజా.. ఎన్నియాలో

నలుగురన్నదమ్ములంటూ.. ఎన్నియాలో”

అంటూ మరో పాట అందుకున్నడు దేవయ్య.

కొండలెలువ రక్తం పీల్చి, శవాన్ని వదిలేసినట్టు వదిలేసిండు పద్యను.

ఇంతలో పనోడు తలుపు తట్టి..

“పట్టేలా.. ఎవరో వస్తుండ్రు” అన్నడు.

పట్టేలే కంగారు కంగారుగా ఉరికిండు.

“అమ్మా.. బెల్లం బువ్వా..” అంటూ తలుపు కాడి

కొచ్చి లోపలికి నూసిండు పిలగాడు.

పద్య నిస్సహాయంగా రక్తంలో పడి ఉంది.

వానికి ఏం అర్థం కాలేదు.

“అమ్మా..” అంటూ దగ్గరికి వెళ్లిండు. పద్య తేల

కండ్లెసింది. కండ్లు ఎటో సుస్తుండయి. పద్యకు కాస్త దూరంలో కోసుకొచ్చిన కోడి పడి ఉంది. పిలగాడు పద్యను, కోడ్డి మార్చి మార్చి నూసిండు. ఒకే విధంగా

కనిపించేసరికి.. పిలగాడు ఏడ్చుకుంట కోలాటం కాడికి ఉరికిండు.

“పైనవోయే పక్షులారా.. ఎన్నియాలో”

ఆడపిల్ల గతి ఇంతో నూడు.. ఎన్నియాలో” అంటూ దేవయ్య చెప్పే పాట చివరకొచ్చింది.

“అయ్యా అయ్యా.. అమ్మ సచ్చిపోయిందే!”

అని తదారిన గొంతుతో చెప్పిండు పిలగాడు.

దేవయ్య వెంటనే గుడిశెవైపు పరిగెత్తిండు.

“పడ్డా..” అంటూ లోపలికి పోయిండు.

భార్య తలను ఒళ్లో పెట్టుకొని కూసున్నడు. అక్కడ పడిన రక్తాన్నంత మెడలో ఉన్న తుండుతో తుడిసిండు. తెల్లది కాస్త ఎర్రగా మారింది. వాడలో అందరికీ తెలిసి, అక్కొక్కరు వచ్చి గుమికూడిండ్రు. ఎవరికీ ఏం అర్థమైత లేదు. అందరూ గుండెలు బిగపట్టి నూస్తున్నారు. దేవయ్య పద్యను గుండెలకు హత్తుకుని..

“పడ్డా..” అని గట్టిగా అరికిండు.

బిగపట్టిన గుండెలన్నీ గొల్లునున్నాయి. ఆ అర్థనాదాలకు పక్కనే పండుకున్న బొందలగడ్డ నిద్రలేచి ఆ గుడిశెను ఆక్రమించింది.

దేవయ్యకు ఈ ప్రపంచంలో ఒంటరోడైనట్టు అని పిచ్చి, లేసి బయటికొచ్చిండు. కొయ్యకు ఏలాడుతున్న తప్పేట భుజానికి ఏసుకున్నడు. ఏ దరువేస్తుండ్రో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు. వాడి తప్పేట దరువు, చినుకు చినుకు కలిసి వాసయినట్టు.. వాస కాస్త జడివాసగా, తుఫానుగా మారుతున్నది. దానిపై మెరుపులు మెరుపు న్నయి.. పిడుగులు పడుతున్నయి. అప్పటిదాకా చిందు లేసిన బొందలగడ్డ కర్ణభేరి పగిలి అరుస్తున్నది.

ఎన్ని సంగీత వాయిద్యాలు వచ్చినా, మనీషి సరాలలోని రక్తాన్ని మరిగించే శక్తి ఒక్క తప్పేటకే ఉంది. అప్పు టివరక రక్తం చచ్చుబడి, బొందలగడ్డలోని శవాలకు, ఆ వాడలోని మనుషులకు పెద్ద తేడా ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు ఆ తప్పేట దరువుకు వాళ్ల రక్తం వాళ్లకు తెలియకుండానే మరుగుతున్నది. దేవయ్య వేళ్లు పగిలి రక్తం కారుతున్నాయి. అయినా దరువు ఆగుతలేదు.

శివుడు తాండవం ఆడితే పార్వతిదేవి ఆపుతది. పార్వతిదేవి తాండవమాడితే శివుడు ఆపుతడు. కానీ, ఇప్పుడు ఈ జాంబవంతుణ్ణి ఎవరు ఆపుతరు? ఎట్లు ఆపుతరు?

తప్పేట తాండవం ఆడుతున్న దేవయ్యకు పిలగాడు కనిపించిండు. గుడిశె ముందు కూసోని ఏడుస్తుండు. దేవయ్య చూపు ఆ పక్కనున్న చెప్పుల మీదికోయింది. వెంటనే తప్పేట ఆపిండు. ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం ఆవహించింది. బొందలగడ్డలోని శవాలన్నీ ఊపిరి పీల్చుకున్నయి. అక్కడున్న అందరూ దేవయ్య వైపు చూశిండ్రు. దేవయ్య మాత్రం చెప్పుల వైపు చూస్తుండు. అందరూ చెప్పుల వైపు చూశిండ్రు. ఆ గుంపుల నుంచి..

“పట్టేలు చెప్పులు ఈడెందుకున్నయి..!?”

అన్నరు ఎవలో..

“రేయ్.. పట్టేలా!” అని అరుసుకుంటూ,

పట్టేలే ఇంటివైపు ఉరికిండు దేవయ్య. అప్పటివరకు మరిగిన రక్తాలు కూడా వాడితోపాటు కదిలాయి. దేవయ్యకు అది పగే కావొచ్చు.. కానీ ఈ సమాజానికి అదొక విప్లవం.

ఒక పద్యం రాలిపోయింది. కానీ, అక్కడొక విప్లవ పద్యం పూసింది.

కోలాటాలు, బొడ్డెమ్మలు ఈ సంస్కృతిలో భాగం. అలాగే అత్యాచారాలు కూడా ఈ సంస్కృతిలో కంటికి కనిపించకుండా భాగమయ్యాయి. కనిపించే ఈ కోలాటాలు, బొడ్డెమ్మలు అంతరించిపోతున్నాయి. కానీ, కనిపించని ఈ ముదనప్లవ అత్యాచారాలు ఎప్పుడు అంత రిస్తాయో! వాటిని ఎప్పుడు బొందవెట్టాలన్నో..!!

చింతకింది శివశంకర్

తెలంగాణ మాండలికంలో.. మనసుకు హత్తుకొనే కథలు రాస్తున్నారు యువ రచయిత చింతకింది శివశంకర్. ఈయన రాసినవి తక్కువ కథలే అయినా.. అన్నీ వాసికెక్కినవే! శివశంకర్ స్వస్థలం నాగర్ కర్నూల్ జిల్లా లింగాల మండలం అంబట్పల్లి గ్రామం. తల్లిదండ్రులు చింతకింది ఆపరజమ్మ - వెంకటయ్య. బీబిక్ (ఈసీసీ) చేశారు. సైయంట్, ఇన్ఫో సిస్ సంస్థల్లో టెలికామ్ ఇంజనీర్ గా ఐడ్ల పనిచేశారు. సాహిత్యాభిలాషతో 2021 నుంచి కథలు, కవిత్వం రాస్తున్నారు. ఈయన రాసిన మొదటి కథ.. ‘స్వాతంత్ర్యం’. నమస్తే తెలంగాణ - ముల్కూనూర్ ప్రజా గ్రంథాలయం నిర్వహించిన 2021 కథల పోటీలో రూ.1000 బహుమతి గెలుచుకున్నది. మరణం అంచున నేను, స్వజాతి, పమేరియన్ కథలు విమర్శకుల ప్రశంసలు అందుకున్నాయి. ‘విషనరుడు’ పేరుతో ఓ కవితా సంపుటి ప్రచురించారు. ‘చరిత కామాక్షి’ అనే సినిమాతోపాటు ‘గప్ చుప్’ అనే వెబ్ సిరీస్ కు రచయితగా పనిచేశారు. యూట్యూబ్ చానెల్ ద్వారా వివిధ రకాల పుస్తకాల గురించి వివరిస్తున్నారు. ‘అసుర తెలుగు పోడ్ కాస్ట్’ను నిర్వహిస్తున్నారు.

